

3. Třetí žalobní důvod: nedostatek odůvodnění rozhodnutí a chybný právní základ

— Komise podle žalobkyně dostatečně neodůvodnila napadené rozhodnutí týkající se finanční odpovědnosti žalobkyně, takže nelze přezkoumat, zda je rozhodnutí správné a v souladu s hmotným právem, čímž je porušen článek 296 SFEU a ustanovení jednacího řádu Komise.

— Komise mimoto neuvedla vhodné právní základy, které by odůvodnily její rozhodnutí, že v konkrétním případě došlo ke ztrátě tradičních vlastních zdrojů a že žalobkyně nese za tuto ztrátu finanční odpovědnost.

4. Čtvrtý žalobní důvod: porušení práva na obhajobu a práva být vyslechnut

— Komise před přijetím napadeného rozhodnutí žalobkyni neseznámila se všemi skutkovými a právními okolnostmi, na kterých se její rozhodnutí zakládá, čímž porušila zásady práva na obhajobu a práva být vyslechnut.

5. Pátý žalobní důvod: neprovedení kontroly Komisí

— Pochybení žalobkyně při komunikaci ohledně žádosti o vydání dovozní licence bylo důsledkem nedostatku elektronického informačního systému AMIS-Quota, který vytvořila a spravuje Komise, a proto žalobkyně není za spáchanou chybu odpovědná.

6. Šestý žalobní důvod: porušení zásad proporcionality, právní jistoty a předcházení bezdůvodnému obohacení

— Žalobkyně tvrdí, že vzhledem ke skutečnosti, že nedošlo ke ztrátě tradičních vlastních zdrojů, znamená určení finanční odpovědnosti za chybu v zanašení údajů do počítačového systému Komise, obsahujícího nedostatky, bezdůvodné obohacení Unie.

— Došlo též k porušení zásady právní jistoty, neboť není upraven postup pro opravy chyb v situacích, v nichž by mohlo dojít k bezdůvodnému obohacení.

— Žalobkyně dále tvrdí, že právní úprava, podle které nemohou být správní chyby spáchané v rámci vydávání dovozní licence opraveny, ačkoli žádnému subjektu na trhu nevznikne v důsledku opravy chyby újma – a která tudíž nutně zakládá finanční odpovědnost dotyčného členského státu – je též v rozporu se zásadou proporcionality.

— Komise tím, že v přiměřené lhůtě neskončila řízení o určení finanční odpovědnosti žalobkyně, porušila též zásadu legitimního očekávání.

Žaloba podaná dne 7. srpna 2014 – Xinyi PV Products (Anhui) Holdings v. Komise

(Věc T-586/14)

(2014/C 372/25)

Jednací jazyk: angličtina

Účastnice řízení

Žalobkyně: Xinyi PV Products (Anhui) Holdings Ltd (Anhui, Čínská lidová republika) (zástupci: Y. Melin a V. Akritidis, advokáti)

Žalovaná: Evropská komise

Návrhová žádání

Žalobkyně navrhuje, aby Tribunál:

— zrušil prováděcí nařízení Komise (EU) č. 470/2014 ze dne 13. května 2014⁽¹⁾ o uložení konečného antidumpingového cla a o konečném výběru prozatímního cla uloženého na dovoz solárního skla pocházejícího z Čínské lidové republiky v rozsahu, v němž se týká Xinyi PV Products (Anhui) Holdings Ltd; a

— uložil Komisi a případným vedlejším účastníkům podporujícím Komisi náhradu nákladů řízení.

Žalobní důvody a hlavní argumenty

Na podporu žaloby předkládá žalobkyně čtyři žalobní důvody.

1. První žalobní důvod spočívá v tom, že Komise provedla zjevně nesprávné posouzení skutkového stavu a právní posouzení, když konstatovala, že výrobní náklady žalobkyně a její finanční situace jsou značně narušeny v důsledku bývalého systému, který nebyl tržním hospodářstvím, čímž porušila čl. 2 odst. 7 písm. c) třetí odrážku základního nařízení.
2. Druhý žalobní důvod spočívající v tom, že Komise provedla zjevně nesprávné posouzení a nezohlednila konzistentní důkazy, když od vývozní ceny žalobkyně odečetla provizi obchodníka ve výši přírážky, kterou si od žalobkyně účtuje s ní spojená společnost v Hong Kongu, aniž zohlednila příslušné důkazy, podle nichž tato propojená společnost ve skutečnosti působila jako obchodník vykonávající činnost za provizi, čímž porušila čl. 2 odst. 10 písm. i) základního nařízení.
3. Třetí žalobní důvod spočívá v tom, že Komise nevypočetla vývozní cenu žalobkyně na základě ceny, která byla skutečně zaplacená nebo je placena za výrobek při prodeji do EU, ani na základě ceny, za niž je vyvážený výrobek poprvé prodán nezávislému kupujícímu v EU, čímž porušila čl. 2 odst. 8 a 9 základního nařízení.
4. Čtvrtý žalobní důvod spočívá v tom, že Komise neuvedla podstatné skutečnosti a důkazy, z nichž by bylo možné pochopit, jak vypočetla v případě žalobkyně dumpingové rozpětí a rozpětí pro újmu, čímž porušila článek 20 základního nařízení a článek 41 Listiny základních práv EU.

⁽¹⁾ Prováděcí nařízení Komise (EU) č. 470/2014 ze dne 13. května 2014 o uložení konečného antidumpingového cla a o konečném výběru prozatímního cla uloženého na dovoz solárního skla pocházejícího z Čínské lidové republiky (Úř. věst. L 142, 14.05.2014, s. 1).

Žaloba podaná dne 11. srpna 2014 – Cham a Bena Properties v. Rada

(Věc T-597/14)

(2014/C 372/26)

Jednací jazyk: francouzština

Účastnice řízení

Žalobkyně: Cham Holding Co. SA a Bena Properties Co. SA (Damašek, Sýrie) (zástupci: E. Ruchat a C. Cornet d'Elzius, advokáti)

Žalovaná: Rada Evropské unie

Návrhová žádání

Žalobkyně navrhuje, aby Tribunál:

- prohlásil žalobu žalobkyně za přípustnou a opodstatněnou,
- v důsledku toho uložil Evropské unii nahradit újmu související s přerušením projektu „Yasmeen Rotana“, kterou žalobkyně utrpěly ve výši 43 000 000 EUR,
- nařídil jmenovat znalce za účelem určení celého rozsahu újmy, kterou žalobkyně utrpěly,
- uložil Radě náhradu nákladů řízení.